

Der var ingen tvivl om, at disse forhold havde medvirket til forsinkelse og dermed til fordyrelse af byggeriet.

Ændringer i projektet.

Boligministeriets repræsentanter henviste her til byggeudvalgets beslutninger, der bl. a. gik ud på en påkrævet forøgelse af køkkenkapaciteten.

2. Med hensyn til økonomien og arbejds-tilrettelæggelsen i den resterende byggeperiode, der nu måtte påregnes at vare til ca. 1. juni 1960, altså $\frac{3}{4}$ år længere end forudsat, aftaltes følgende:

- a. Sessinghaus & Østergaard skulle udarbejde en økonomisk status pr. 1. september 1959 og så vidt muligt føre den à jour hver måned med oplysning om, hvorvidt det oprindelige overslags enkelte punkter kunne holde eller måtte påregnes overskredet.
- b. Entreprenørfirmaet skulle endvidere udarbejde en beskrivelse af arbejdets standpunkt fag for fag tillige med en arbejdsplan for de kommende måneder. Denne plan ville ligeledes blive fulgt op med månedlige rapporter med angivelse af, om de fastsatte tidsterminer var blevet overholdt.
- c. Der måtte under ingen omstændigheder foretages fordyrende ændringer i arbejdet. Nye overskridelser, der ikke skyldtes pris- og lønstigninger, ville ikke blive godkendt af byggeudvalget.

Til trods for at byggeriet således var blevet lagt i faste rammer, fremkom der i slutningen af januar 1960, kun 4 måneder efter de boligministerielle repræsentanters besøg i USA, gennem ambassaden i Washington meddelelse fra Sessinghaus & Østergaard og TAC om, at byggebevillingen efter de seneste beregninger af december 1959 måtte påregnes at ville blive overskredet med ca. 900.000 kr. ud over de ca. 920.000, kr., der

havde kunnet forudses i september 1959. Den samlede overskridelse syntes altså at ville blive på 1,8 mill. kr. eller 20 pct. af byggebevillingen, og civilingeniør Østergaard turde endda ikke love, at beløbet ikke ville vokse yderligere i løbet af det resterende halve år af den senest anslåede byggeperiode.

Under et påfølgende byggeudvalgsmøde den 12. februar 1960 var der enighed om, at det til brug ved bedømmelsen af, hvorvidt der kunne siges at være påført statskassen et økonomisk tab, og hvorvidt der således var grundlag for at gøre erstatningsansvar gældende i sagen, først måtte søges klarlagt, om det var rigtigt, at byggeriet — som TAC hævdede — ikke var blevet dyrere end tilsvarende arbejder i Washington på samme tidspunkt. Når dette var oplyst, måtte ansvarsspørgsmålet dernæst undersøges af kammeradvokaten.

For at give kammeradvokaten lejlighed til at ytre sig med hensyn til undersøgelsesernes tilrettelæggelse trådte udenrigsministeriet dog på byggeudvalgets forslag straks i forbindelse med ham. Efter en indledende mundtlig drøftelse fik kammeradvokaten derefter alle de til sagens bedømmelse nødvendige akter tilsendt med udenrigsministeriets som bilag 2 optrykte skrivelse af 23. april 1960⁹⁾.

Som resultat af sit indledende studium af sagen og en række drøftelser med byggeudvalget bad kammeradvokaten om, at der ud over udgifterne ved andet byggeri i Washington af samme art som ambassadebygningen måtte blive fremskaffet en af arkitekt Lauritzen udarbejdet analyse, hvori der fag for fag og efter en af kammeradvokaten opstillet disposition blev redegjort minutøst for årsagerne til differencen mellem de enkelte beløb i det overslag, der havde dannet grundlag for bevillingen, og de faktiske udgifter. Kammeradvokatens disposition findes gengivet i bilag 5¹⁰⁾.

⁹⁾ Bb. side 11-13.

¹⁰⁾ Bb. side 55-56.